

Wat wordt ervaren in de praktijk?

0 ouders en jeugdigen zijn niet serieus genomen in het kenbaar maken van hun behoefte rond eventuele uithuisplaatsing

Wat vertellen ouders ons?

Wat vertellen jeugdigen ons?

Wat goed gaat: onderscheid tussen gezinsvoogd en gezinscoach. Gezinscoach kan rol spelen in kenbaar maken wensen van gezinsleden richting gezinsvoogd

Wat goed gaat: zo transparant mogelijk werken: zeggen wat we doen, doen wat we zeggen

Wat goed gaat: uitstralen dat uithuisplaatsing ook nog voorkomen kan worden en dat daaraan wordt gewerkt samen met ouders

Communicatie kan beter: op juiste moment en door juiste mensen dingen goed uit laten leggen

Procesmatig werken kan beter: goed formuleren en rapporteren

Veel tijdelijke contracten i.v.m. financiering van zorg waardoor veel wisselingen van hulpverleners zijn

Bij wisseling van hulpverleners lastig om als organisatie overzicht te bewaren

Mening over wat veilig en onveilig is verschilt: hier zijn geen objectieve criteria voor

• Niet begrijpen waarom uithuisplaatsing nodig is/was

• Niet altijd kunnen herkennen in de situatie

• Veel wisselingen van hulpverleners

• Wonen op een groep voelt als straf: omdat mijn ouders het niet kunnen zit ik hier

• Serieus nemen, luisteren en er echt iets mee doen is belangrijk

• Niet weten wanneer uithuisplaatsing zou gebeuren

• Jeugdigen worden niet meegenomen in proces en besluitvorming

• Vertrouwen en goede klik is belangrijk

• Luisteren naar jeugdigen zelf is belangrijk

• Wees eerlijk en wees duidelijk

• Jeugdgeneralisten ervaren dat jeugdigen en ouders serieus genomen tijd worden

• Constatie dat jeugdigen steeds langer uit huis worden geplaatst en zorgen over perspectief terug naar huis

• Druk op caseload leidt tot te weinig

• Onwenselijk om uithuisplaatsing als expliciet behandeldoel te bespreken met ouders

• Weinig gesproken met jeugdigen

• Ouders niet voldoende meegenomen in proces rondom uithuisplaatsing

• Veel wisselingen van hulpverleners en verschillende meningen

• Gezinsvoogden: weinig tijd waardoor contact krijgen of dingen regelen lastig is

• Positief over ambulante hulpverlening en maatschappelijk werk: luisteren en zien mij als mens

Wat wordt ervaren in de praktijk?

0 ouders en jeugdigen zijn niet serieus genomen in het kenbaar maken van hun behoefte rond eventuele uithuisplaatsing

Wat vragen wij ons af

In opleidingen weinig aandacht voor betrekken sociaal netwerk gezin, uithuisplaatsing in geval van jonge kinderen, Signs of Safety en Familie Groesplan

In opleidingen wel aandacht voor uithuisplaatsing a.d.h.v. casuïstiek. Richtlijnen jeugdhulp worden daarbij gebruikt en een analyse en plan van aanpak worden gemaakt

In opleidingen aandacht voor aansluiten bij en samenwerken met ouders

Niet altijd aandacht voor onderliggende problematiek in huishouden, vooral voor individuele casuïstiek

Focus ligt op (veiligheid van) de jeugdige waarbij hulp voor ouders soms ontbreekt

We hebben niet altijd de juiste tools: er is mogelijkheid tot uithuisplaatsing maar niet om bv. een ander huis te regelen voor de ouder als dat nodig is

In hoeverre is er een warme overdracht tussen hulpverleners die betrokken zijn bij een gezin?

Wat belemmert de toepassing van beschikbare kennis en tools in praktijk? Op welke niveaus spelen die belemmeringen?

Wordt bij start van een uithuisplaatsing gekeken hoe kan worden teruggewerkt naar huis?

Hoe kunnen we ervoor zorgen dat zoveel mogelijk ambulante interventies worden ingezet om uithuisplaatsing te voorkomen?

Kunnen we iets bedenken om verschillen in meningen over wat goed genoeg is rondom uithuisplaatsing minder groot te maken?

Veel dingen die we horen gaan over elementen van goede hulpverlening: hoe kunnen we de kennis daarover meer gaan toepassen?

Wat zijn werkzame factoren die bijdragen aan het vinden van een passende oplossing en wat kunnen we daarvan leren?

Wat kunnen bevindingen rondom de JIM aanpak betekenen voor ons gezelschap?

Wat is nodig?

0 ouders en jeugdigen zijn niet serieus genomen in het kenbaar maken van hun behoefte rond eventuele uithuisplaatsing

Wat is nodig?

Niet alleen kijken naar problematiek van jeugdige, maar ook focussen op wat ouders nodig hebben

Mogelijkheden voor jeugdbeschermers of voorliggend veld om ook andere zaken te regelen die nodig zijn om kind te beschermen, zoals geen wachtlijst bij aanvragen bijstandsuitkering of mogelijkheid om ander huis te regelen voor ouder.

Kennis rond uithuisplaatsing delen met ouders en jeugdigen

Zo vroeg mogelijk signaleren en signalen zo vroeg mogelijk bespreken met ouders en jeugdigen

Samen beslissen over inzetten van uithuisplaatsing

Monitoren van eigen ingrepen als hulpverlener en dat ook afstemmen met het gezin (hoe vind je dat het gaat?)

Als hulpverlener verdragen dat jeugdigen of ouders soms niet tevreden zijn

Samenwerking tussen voorliggend veld en gezinsvoogd: voorliggend veld heeft nu niet altijd grip op situatie als gezinsvoogd betrokken is

Goed communiceren richting ouders over wat er gebeurt na een melding bij Veilig Thuis

Input vanuit het werkveld voor wat betreft wat er in brede zin rondom het werken met jeugd in de opleidingen moet terug komen

Inzicht in situaties waarin uithuisplaatsing voorkomen is: wat kunnen we daarvan leren?

Ook kijken naar andersoortige problematiek: financiën, huisvesting